

TRESOR DELS AVIS

REVISTA D'ETNOGRAFIA MITOLOGIA I FOLKLORE
DE CATALUNYA Y BALEARS

PUBLICADA PER
ANDREU FERRER

SUMARI

Meteorologia popular I i II per Juan Amades— **Cançons de feinetjar**
— Des llaurar. A. F.— Notes bibliogràfiques.

ANY IV

JÚRIOL I AGOST DE 1925

NÚM 4

TRESOR DELS AVIS

REVISTA D'ETNOGRAFIA, MITOLOGIA I FOLKLORE
DE CATALUNYA Y BALEARS

RESPONENT A UN QÜESTIONARI METEOROLÒGIA POPULAR

I.

La Secció d'Efologia de l'«Institut de Meteorologia de Catalunya» de la Mancomunitat, ha honorat la nostra «Secció d'Excursions», oficialment, i particularment la meua humil persona, enviant nos uns exemplars del seu qüestionari sobre núvols i nuvolades a Catalunya. A aquesta enquesta de la nostra Mancomunitat, vull jo contestar, donant algunes dades folklòriques, recollides arran d'aquest tema de boca del nostre poble senzill, que no tenen altre mèrit sinó el d'haver-les apuntades quan les he sentides explicar; res no hi ha de valor científic, sols el valor d'ésser fruit de les observacions de la humil gent del poble.

NOTA.—Honoram avui la nostra publicació reproduint els notables articles que en el «Noticiari de la Secció d'Excursions del Ateneu Enciclopèdic Popular de Barcelona» dona a l'estampa el fecond escriptor i eminent folklorista En Juan Amades, que va a l'avansada del moviment folklòric de Catalunya. Els nostres lectors, podran amb aquests articles per comparar els elements catalans de meteorologia, amb els mallorquins que publicarem en els n.ºs. 1, 7, 9 i 10 de la nostra revista. L'article I és de 1923, el II de 1924 i els que seguirán son ja d'enguany.

El contestar des de les planes d'aquest NOTICIARI, no representa la pretensió de fer públic lo poc i poquíssim que jo pugui haver recollit en aquest sentit, sinó el bon desig de fer quedar bé la meva estimada «Secció d'Excursions», que ha sigut interrogada rendint jo així un tribut d'agraïment a la Secció, al caliu de la qual ha nascut l'afició a recercar i recullir tot allò que el nostre poble sab i diu.

Dividiré el tema en dugues parts: una, de nomenclatura, o sigui els termes amb els quals el poble denomina els núvols i fonòmens atmosfèrics; i una altre, la part d'observacions i dites que usa el poble per a determinar els canvis de l'atmòsfera.

La gent de mar donen el nom de *turbonada* a una nuvolada de pas acompanyada de trons i llamps i moltes vegades de fortes ventades.

Les nuvolades de coloració molt negra i que avancen amb rapidesa, fent l'efecte de grans muntanyes que caminen, reben el nom de *babalotxes* i *escamerlats*, i quan la nuvolada no arriba a cobrir tot l'horitzó i fa l'efecte de què és sols un núvol de pas, se la nomena *grop* o *gropada*.

Les nulovades grosses, de forma bigarrada, i formant com diverses branques, de coloració grisosa, i generalment sense mala intenció, reben el nom d'*escabellats*.

Les nuvolades que s'estenen per l'horitzó, en una gran llargada, i sense arribar a cobrir la part alta del cel, se les nomena *murades*.

La nuvolada estesa bo i per tot el cel i completament negra, que fins sembla donar foscó als objectes i especialment al damunt de l'aigua quan s'hi refracta, se la nomena *nuvolaça*.

Els núvols de forma rodonida, petits i molt foscos de to, se'ls nomena *ventres de cuní*. El núvol petit que es desfá amb facilitat, reb el nom de *timbal*, *timbalet*, *tambaló* o *tambutxet*, i quan tan petit és se'l nomena *mosquit*, i si a més d'ésser molt petit n'hi ha varis de plegats com si formessin un vol d'ocells, se'ls no-

mena *cigrons*, dient-se que el cel está *cigronat* quan está cobert per aquesta mena de núvols.

Els núvols molt clars i que bo hi deixen veure la claror del sol al seu travers, se'ls nomena *clarianes*, i si són petits i arran d'aigua i un xic més espessos però també molt clars, reben el nom de *marietes* o *marguerides*.

Els núvols de forma llarga i estreta, de coloració grisenca, reben el nom de *palmes*.

Les nuvolades molt blanques i grosses, reben el nom de *macarreus*, *paques de cotó*, *cotonades*, *remat de bens*, o *moltonades*.

Quan a sol ixent, o a sol ponent, una nuvolada el tapa, i per efecte de la descomposició de la llum al travessar el núvol, aquest pren una coloració molt virolada i de tons variats, el núvol reb el nom de *la bandera flamenca*.

L'aureola de claror que rodeja la lluna en nit de nuvolades poc espesses, reb el nom de *corona*, *rotllo*, *rocle* o *rodona*. Quan un núvol cobreix la lluna, emprò per alguna transparència d'aquell es veu sortir la lluna travessant el raig de la seva claror, com si formés un ull, es diu que la lluna *fa l'ullet*, *l'ull de perdiu*, *ull de gat* o *ull de boc*. Si algún núvol es posa pel volt de la lluna però deixant aquesta visible en la seva totalitat, es diu que la lluna porta *arrecudes*.

Si quan el sol surt, o es pon, un núvol el travessa, però es veu una mica la rodona del astre per dalt i per baix, es diu que el sol *fa bigotis*, i és indicatiu infalible, si això passa quan neix, de pla ja per la tarda.

Si la nuvolada el travessa de costat o bé verticalment, es diu que el sol *fa banyes*. Si el cobreix sols per la part superior i horitzontalment, es diu que *fa corona*.

Quan un núvol cobreix la part alta d'un cim, es diu que aquella muntanya *porta barret* o *capell*, o *corona*. Així hi ha un proverbi entre els mariners i pescadors del nostre port, que ho diu: «Quan Montjuic fa capell. no et fiïs d'ell.»

volent dir que es auguri de mal temps.

Les nuvolades que rodejen el sol en sa posta, o en sa sortida, si tenen una forma rodonida, se les nomena *parasols*, i si la tenen allargada *verdags*.

Quan el cel está cobert per núvols de molts colors diversos, es diu que hi ha núvols *en creu*, i es considera de mal auguri. Quan el cel está cobert per núvols esblanqueïts que donen a la terra un to clarenc, es diu que *fa closca de seba*, i si en lloc d'ésser esblanqueït és d'un grisenc fort, prenent els objectes un to grisós per efecte de refracció, es diu que el cel está *ferrós*. Quan l'horitzó és molt més negre que la resta del cel, es diu que fa cel de *mánegues*. Quan el cel está completament cobert i amenaça pluja imminent, fa cel de *rufa*. Quan está completament cobert, el temps está *serrat*, i quan per efecte del núvol, el dia es presenta fosc, molt més que d'ordinari, fa un temps *cluc*. Del temps plujós se'n hi diu *terbolina*.

La boira reb diferents noms segons sigui; quan és molt clara se li diu *calma*, si és humida, *pixanera* o *pixotera*, si és bastant espessa, *tunyosa*, i si ho és tant que arribi bo i a l'intransparència, se la nomena *cluca*.

Quan l'atmósfera está completament quieta sense produir-se un alè d'aire, es diu que hi ha *calma* o *s'oina*, i si tan aguda i duradora és la calma, reb el nom de *xitxa*.

La gent de mar diuen aigua del cel a la pluja, per distingir la de l'aigua de mar.

II

Molts animals estan dotats de facultats de sensibilitat superiors a les de l'home, i coneixen la depressió atmosfèrica que sempre precedeix els canvis de temps, per aixó molts d'ells prenen les seves mides preventives per a evitar que la pluja o les ventades els pugui perjudicar. L'observació que d'aquestes precaucions dels animals han fet els pagesos els serveix moltes ve-

gades per poguer preveurer els canvis atmosfèrics amb molta precisió, i per aixó la gent del camp, que está més en contacte amb els animals que la gent de ciutat, són millors coneixedors dels canvis de temperatura que nosaltres. Aquí van unes quantes observacions fetes per pagesos, arran de lo que fan els animals abans de ploure i abans de iniciar-se ventades fortes.

Un dels animals més sensibles a la temperatura és l'aranya, que deixa de teixir algunes hores abans de començar a ploure, i si té trenyines parades, molt abans de canviar el temps, i moltes vegades fins fent ple sol, les despara, les plega ben curosament perquè no se malmeti el teixit i les amaga sota una fulla o en altre lloc ben segur on no hi pugui penetrar la mullena, amagant se ella també en lloc ben segur on pugui deixar caure la pluja sense mullar se. Quan l'aranya fila cap al tard, a darrera hora de la tarda, el pagesos ja diuen que durant la nit i matinada següent no hi ha por de pluja. Les aranyes casolanes, que viuen en quadres o edificis, quan plou solen abandonar les llurs trenyines i caminar per terra.

Les formigues també són molt perfectes coneixedores de la depressió atmosfèrica que precedeix la pluja; quan en ple dia veiem retornar les formigues cap al seu níu, de manera rápida i precipitada, per sol que faci, és indici infalible de pluja.

Tots els animals anfibis que viuen dintre i fora de l'aigua són perfectes anunciadors de la pluja, quan té de ploure, es fiquen tots dintre de l'aigua i des d'allí profereixen els seus crits i sorolls. Quan en ple dia es senten roncar les granotes, es indici de pluja.

Les gavines, gallines d'aigua, merdagalers i altres aus aquàtiques quan s'internen mar endins és indici infalible de bon temps; en canvi, si durant el matí aquests animals no entren al mar, o, si hi entren, no es mouen de vora la platja, és senyal infalible de pluja. També és senyal de pluja quan les aus de terra que són amigues de nedar, com l'oca, l'ànec, la cigonya, etc., es banyen

i rabejen amb més gust que de costum i armen gran cridoria demostrant estar contents.

Quan les orenetes volen molt baix, i no s'allunyen gaire del seu niu, és indicatiu de pluja.

Quan les mosques entren per les habitacions de les cases en molt més nombre que de costum i voleien molt baix sense moure's gaire del mateix lloc i es mostren en son volar i en son posar-se, molt més impetinents que d'ordinari, senyalen pluja. També se diu que quan vol ploure les mosques volen cap per avall.

Quan els pardals saltin pels arbres amb molta insistència s'empaiten i joguinejen, senyalen pluja.

Quan se sent cantar un ocell dels que solen cantar poc com el mussol, el cucut, etc., anuncia la pluja.

Quan els galls canten al caure de la tarde, senyalen pluja per la nit, i també indica pluja quan les gallines es graten amb molta insistència. Quan els galls canten amb molta més freqüència que de costum, anuncien pluja. Quan plou i les gallines no se soplujen, és indicatiu de que la pluja no serà duradora.

Quan té de ploure el llargandaix s'amaga al seu catau.

Quan els verdums volen molt baix i en grans vols, senyalen pluja.

Quan el caragol surt, la pluja no és llunyana.

Las tartanyes o papaterres surten dels seus nius i corren per terra abans de començar les tempestes.

Quan se veuen volar moltes òlibes és senyal infalible de boires.

A ciutat es té com indicatiu infalible de pluja l'humitat que a voltes es presenta en la part del sòcol de les cases en l'indret en que aquestes es toquen.

També el poble ha observat els animals que senten el vent, i d'ells ne preveu les ventades. Quan els gats corren bojament, sense més ni més, es senyal de properes ventades. Igual diuen els pastors quan les cabres i ovelles es tusten amb el cap, i joguinejen i s'empaiten amb insistència.

Quan les flames de foc no s'eleven gaire, quedant molt arrapades al foc, senyalen pluja. També senyala pluja propera el desprendiment de clapes de sutja o estalzi de les xemeneies. Quan a ciutat se senten a gran distancia el sò de les sirenes de les embarcacions, o el xiular del ferrocarril, és també indicatiu de pluja. També ho és quan el betallar de les hores de dos rellotges de campanar coincideixen en un mateix moment. És també considerat com indicatiu inequívoc de pluja, quan els femers a pagès, i les cloaques i imbornals a ciutat, desprenen olores fèrides amb més intensitat que d'ordinari. Quan les mosques volen pel sol amb més insistència i abundor que d'ordinari, senyalen pluja. És també indicatiu de pluja, que la terra i la broça que es posa entre els intersticis de l'empedrat del carrer sigui ben negra. Quan plou i l'aigua de pluja fa bombolles, és indicatiu de que la pluja es duradora.

Quan el cel està ben ras i es forma un núvol negre, és senyal indubtable de pluja molt forta i impetuosa, però de poca durada.

Quan a la tarda llampega i trona, és senyal de que a l'hivern qui segueix hi haurà fortes nevades.

Quan al sortir el sol se li posa al davant un núvol estret i llarg de color negrenc i com atravesant-lo, és símptoma de pluja forta i persistent, de tarda, o cap al tard del dia, i el mateix presagi se li atribueix quan al neixer presenta un color viu de foc, com si estés inflammat. Quan a la posta es presenta també el disc solar i les nuvolades que l'envolten d'un color vermell pujat com si tot plegat fós una foguera, és indicatiu de fortes ventades a la nit o de pluja a la matinada; d'aquesta observació en neix el vell i conegut proverbi de

Sol rogent, pluja o vent.

També és considerat com indicatiu de pluja la bonança excessiva en temps de fred, i l'accentuada calor del sol més elevada en graus que lo que deuría ésser en relació a la temporada.

El poble creu que la temperatura *tomba* a les dotze del dia i a igual hora de la nit, de manera que el dies núvols que passa sense ploure fins més tard del mig dia, segons el poble, ja molt rarament plourà, puix la nova fassa atmosfèrica que ha entrat a les dotze també es presenta núvolosa, però no amb pluja. Lo mateix es creu quan plou i pels volts de mig dia o mitja nit se serena; el temps nou porta bonança i per tant la temperatura millorarà. Segons el poble, doncs, el punt de mig dia i mitja nit són reveladors de la temperatura que regnarà durant dotze hores: el símptoma que al punt de les dotze s'observi, serà el que regirà durant l'espai de temps que va fins a les dotze properes.

JOAN AMADES.

CANSONS DE FEINETJAR

DES LLAURAR

Prest entrarem a les messes des sembrar i dins els camps de Mallorca ressonarà la veu dels parellers que llaurant el nostre camp assaonat escamparan la llavor per dins els sementers de la nostra pagesia i al mateix temps escamparan també glopades de poesia, de la poesia heredada dels nostros avis i que 'ls-e sugereixen els nostros paisatges sempre bells. A la tonada llarga i monòtona que canter llaurant, que segons les més acreditades opinions heredaren dels moros, hei enfilen unes cançonetes plenes de senzillesa, per lo regular de quatre *mots* (versos) que solen encloure un pensament, ja jocós, ja satíric, ja amarat de melangia.

Aquestes cançonetes, que ja colcún a vui substitueix per altres forasteres, quant no per qualsevol *couplet* ridícul, son estimables per una multitud de conceptes, com heu són gran part dels elements folklòrics escampats dins els pobles de tot el mon. A tots els qui saben apreciar el valor del folklore, no cal ponderar-los la necessitat d'arreglar aqueixes cançonetes qui a voltes semblen fetes per un poeta estil·lat, tal ès la puresa del llenguatge llur, la regularisació de son vers, rima i ritme i la sabor poètica que'ls han sabut donar.

A continuació van les que tenim de moment arreglades dins les nostres illes i voldriem que la seua publicació fos un estimulant perque tots els Amics de la Tradició Popular recullissen les cançonetes noves i variants que trobin en llurs pobles respectius.

Fora vessa i a espigolar s'ha dit

*Desditxat de corradó
qui no contra ses voreres;
es blat li torna porgueres
i sa farina, segó.*

*No hi ha al mon tan gran enuig
per un llauradó qui llaura
com rompre s'arada i caure
i veure es parei qui fuig.*

*Desditxat de pareie
qui no coneix es mig dia,
si fos de l'amo diria:
Vet-en que no t'he mesté.*

*Més val anar en galera
tot es temps qu'un homo viu
qu'haver de llaurá d'estiu
a lloc ròst i poca terra.*

*Sa vida d'un llauradó
no hauria d'acabá mai,
i a cada cap de tornai
haver hi un confesó.*

*Es dimecres i es dijous
son dies de festejá
i jo'm teng d'aconsolá
amb una arada i dos bous.*

*Jo sé cantá i soná
com també llaurá de bous
;L'amo'm porieu doná
cada més coranta sous!*

*Jo llaurava amb en Vermey
i amb en Banya-revoltada
i feia millor llaurada
que l'amo amb so seu parey.*

*En Vermey dtu an en Ros:
Ves alerta a sa llaurada
qu'aqueix qui mena s'arada
;saps qu'es de poc piadós!*

*Sa vaca negra amb s'esquella
es fuita pè sa Devè
i ha jurat per la fe
que no llaurarán amb ella.*

*Tu que llaures o saones
o vas de cap a camí
si tens bon uy mirat-hi
que n'hi ha que s'afisconen.*

*Bartomeu si ja es temps fret
no i'en vagis a llaurá*

*da paya an es bestia
i fe foc i escaufet.*

*Jo m'via determinat
de sembrá sa torrentera
i llavò es rotlo de s'era
aon volia batre es blat.*

*Un bovè darrera es bous
sempre va soyat de m...
un pareié se du a perde
perque guanya molts de sous.*

*Jo no havia llaurat mat
a terra tan atapida
com dins Santa Margalida
baix de la siquia real.*

*L'amo deixau aná això
que someres son someres,
per estuviá llandereres
no hi ha com un parey ho.*

*Jo m'en anava a llaurá
i no m'en duia sa reya
i sa meva amó qui'm deia:
Arrera haurás de torná.*

*Fe foc si't vols escaufá
i encalenteix s'escudella,
que tant si plou com si neva
a llaurá te n'has de aná.*

*Camarrotja i peu de crist
es qui m'embossa s'arada,
jo quin llaurá fa tan trist
lluny de vos pendrà estimada!.*

*Mai més tocaré sa pinta
ni sa clenxa no'm faré
que no veja lo meu bé
qui llaura en es sementé
de sa clova des Pont d'Inca.*

*Jo teng un parey de bous
qui de carn en duen poca,
d'això n'es causa s'allota
qui vol que hi vaja, es dijous.*

*Jo llaurava amb un bou tort
i amb altra qui no hi veia
i a cada passa li deia:
¡Arri, mal caiguesses mort!.*

*Majoral deixaum'hi aná
a cui a sa llaurada
jo no hi som pes pareyé
ni pes parey ni s'arada
no més per un jornalé
qui'm té la vida gonyada.*

*Si s'arada et ja puntera
muda-la de clavié;
si's de devant no't va bé
muda'l an es de darrera.*

*Juan llaura, Juan llaura,
Juan llaura i fe's soit dret
i an arribá a sa paret
Juan gira i guarda a caure.*

*Des que vos ne sou anada,
a cui a Son Espanyol
es parey i tot du dol
i sa terra que he llaurada,*

*i es pareyè estimada
ha quedat sense consol.*

*Jo vuldria essè fustera
per fé arades a s'amó
les hi farta d'aubó
o de canya que's jutgera.*

*Un pareiè molt m'èntija
un bové 'm dona tristó
però es pareyè majó
d'aquesta possessió
m'ha mort es porc i sa trufja.*

*Bona vida té el bové (1)
si no fos que ha d'anà a pen
amb arribá ja s'assèn
jtoma paya pareyè!*

*Saps que'm va di en Pere Prebe
que s'art de bové no treu
perque sempre ha d'anà a pen
i datt es coll du sa reya*

*Un temps, pastós i cabrés
me donaven alegria,
i ara de cada día
la'm donen es pareyès.*

*Jo som estat pareyè
es majó de vintidós
i no anava tan gojós
com ara que som bové*

(1) Se diu bové ademés de al qui guarda bous, an el qui llaura amb un parey de bous. Aquí se emplea en aquest sentit.

*Un temps era pareyè
d'un cavall i una mula
ara he correput fortuna
perque he passat a bové.*

*Mosso qui fas de bové
que tens de poca hacienda
jès que no guardes sa renda
o no la saps gorda bè?*

*Un temps era pareyè
d'un parey de mules bones,
ara a causa de ses dones
sols no'm volen per bové.*

*Mu mare'm fa's matrimoni
amb un pobre carritxé
i mun pore ma dígué
que era ofici de dímoni.*

*Xequet pareyè majó
que ses sopes t'han bocades
i ses llevós ensacades
i s'aigo dins ses bourades.
No puc servir-te milló.*

*Dins Son Termes. bona amó
m'han dit que llogal estau.
que cada día llaurau
en es pla de n'Aversó.*

*Des cavall roig de Can Pou
enguany n'han de fé panades;
ses vostres escorretjades
no arribarán an es jou.*

*D'aqueís dos bous tan valents
ja s'en sentirá parlá*

*perque varen rebassá
a dins sa vinya des pla
terra tay des fonaments.*

*En Catali ja's partit
si no ventu, romaneu;
sa meva arada no hi veu,
i l'amo, gvos que voleu
que tay tornáis en sa nit?*

*En sol ja s'en va a la posta
i jo darrera es parey;
madona, no hi ha remey
per aquesta fia vostra.*

Variant.

*En Vermey diu an En Ros
fet envant no't girs darrera
qu'aquest qui mos ve darrera
¡saps que's de poc piadós!
an es cap de sa llandera
hei du uns desxonidòs.*

*Jo llaurava amb dos bous sulls
i amb tres forcats a s'arada,
i vaig pendre una escarada
a l'amo'n Pau de Sos Llulls.*

*Jo teng lo meu be qu'está
llogat per coranta sous,
i mena un parey de bous
de l'amo de Son Tomás.*

*La senyora'm diu: Pagès
quant me llaurarás sa tanca
no n'has de tomá cap branca
de pomeres ni de res.*

(Seguirá)

A. F.

NOTES BIBLIOGRAFiques

Estudis.—Des que no havíem publicada secció bibliogràfica han sortit a llum una partida de treballs folklòrics en varies revistes i periòdics lo qual demostra com de cada dia va creixent en la nostra terra l'amor a la literatura popular, com de cada dia són més els qui se dediquen a la ciència folklòrica. La revista, «Noticiari mensual de la Secció d'Excursions» del Ateneu Enciclopèdic popular de Barcelona, en cada un de sos números publica una extensa i molt interessant secció d'aquesta matèria com segueix encare publicant la seua *Catalana*. En un i altre s'hi veuen apareixe, de tant en quant, noves firmes, lo que revela que el nombre d'aficionats augmenta de cada dia. També publica sovint, sovint estudis folklòrics el diari barceloní *La Vanguardia* que firma el tan conegut Valeri Serra Boldu.

El Ball de les Gitanes.—El notabilíssim folklorista Juan Amades ha publicat en el Butlletí de la «Associació Catalana d'Antropologia, Etnologia i Prehistòria» un molt documentat estudi de *El Ball de les Gitanes*, dança molt popular a Catalunya. Va il·lustrat aquest formós treball amb gràfics descriptius del ball, la música de ses diferents parts i dues làmines amb fotografies de grups en plena dança.

D'aquest estudi n'ha fet una tirada especial del qual l'autor mós n'ha dedicat un exemplar qu'agraïm coralment. Felicitam a son autor per tan notable treball.

Dispensa—La devem demanar als nostros subscriptors per el retard que han sufrerts els derrers nombres de la nostra Revista, motivat per el viatge que hem fet durant alguns mesos per Bèlgica, Suïssa i França. Amb el pròxim número quedarà normalizada la publicació i si Deu ho vol, en el pròxim any sortirà mensualment.

EL TRESOR DELS AVIS publica cada dos mesos un quadern de 16 planes formant amb un any un tom de unes 100 planes.

PREUS DE SUSCRIPCIO

Exemplar.	0'60 pts.
Anyada.	3 »

Redacció i Administració: Tip. Cat. de A. Ferrer Ginart
Quatre Cantons 3. Artá (Mallorca)

En aquesta Administració se serveixen les sigüents obres publicades:

Rundayes de Menorca.--Primer volum de Folklore Balear. 2 pts.

Vida Escolar---*Dietari escolar* molt pràctic i de positius resultats en les escoles a la moderna. Preu: 0'40 pts. exemplar, 4'00 pts. Dna.

Registro General Escolar.---Registre per les escoles aont poden consignarse tots quants de datos necessita un mestre. Engloba tots els registres obligatoris de les escoles nacionals. Ed A per matrícula de 120 alumnes, 7 pts. exemplar. Ed. B. per matrícula de 88 alumnes, 6 pts. Ed C. per 64 alumnes, 5 pts.

Nocions de Ortografia mallorquina de utilitat per tothom. Preu: 0'75 pts. exemplar i 7'50 pts. Dna.

Cançonetes Menorquines.---Colecció de cançonetes, populars, classificades i anotades. Segón volum de Folklore Balear 2'50 ptas.